

Johanne Bille

Når mænd forlader mig

240 sider

Politikens Forlag

Der må være gået enten mode eller realitetssans i at give en bogs bipersoner øgenavne.

Håbet, Idealisten, Feministen, Redaktøren

,
Bagatellen

, sådanne upersonlige, omend genkendelige og identificerbare navne er det blevet til i romanen her. Det er i hvert fald set før i en nylig udgivelse. Måske et forsøg på at gøre indhold, handling og personer lettere tidsløse, måske et bevidst forsøg på at ramme den del af læserne, der anonymiserer deres elskere og vedgår sig, at det er kærligheden, de går efter med et bestemt indhold af idealer og kvaliteter, og ikke en bestemt mand med både dårlige og gode egenskaber.

Således fortæller forfatteren på en vis måde, at de to køn har ens udgangspunkt. Og mål med den såkaldte kærlighed. Processen er den samme, redskaberne er blot forskellige. Vi ser ikke og respekterer ikke de meget forskellige sider hos det andet menneske. Men forelsker sig i projektet.

Elskerne og partnerne in spe bliver til redskaber på vejen mod den store forløsning. Disse ting har sin mening i linjerne. Som iøvrigt hele bogen her, der er en lækker og intens sag om jagten på den eneste ene, skuffelserne, vreden, frustrationerne og det, man lader sig byde i jagten på tosomheden.

Et par steder synes forfatteren at have en lidt for fri fantasi som når hun forsøger at lade Maria, hovedpersonen, og en af hendes elskere checke ind på et hotel under dække af, at de skulle være udlændinge, for sjov ganske vist, -, og at receptionisten skulle hoppe på den hver gang. (Hmm, et kig på VISA-dankortet, måske et tastetryk, så kan han på både 4571-koden og navnet se hvilken nationalitet han har foran sig). Et andet sted ved Maria ikke rigtigt, om hendes elsker har fået orgasme. Plejer der da ikke at være en våd plet? Hmm.

Sådanne ting.

Så er det sagt, og så er der da heller ikke mere overhovedet at komme efter i en fremragende, lækker bog, der oser af den længsel efter og mangel på kærlighed, vi alle render rundt og mangoer på. Endda ofte i veletablerede og mangeårige forhold.

Johanne Bille forstår sig på mekanismerne. Og hun forstår sig på mennesker. Og beskriver veloplagt de faldgruber og bump, som vi skal igennem, med og uden den store kærlighed.

Hun gør det med blik for følelsesmæssige trykkamre og dybe rødder tilbage i det historiske og universelle, og det er det, der udmønter sig i noget alment menneskeligt og yderst vedkommende for os alle.

Romanen er skrevet med let hånd og med en ydmyghed overfor den tilstand af både forvirring, vi alle har ret til at føle i pressede, særlige eller bare såre menneskelige situationer. Og med et glimt i øjet over en ironisering af det sted, man lige pludselig befinder sig i, i iveren efter at gafle en partner.

Forvirring:

Egentlig er det lige meget med de tal, men jeg insisterede på, at det skulle være lige præcis den dag. Det skulle det bare. (Ved giftemål, red.)

Ironisering:

Vi er som julekuglerne, der stadig hænger i butiksvinduerne. Polerede.

Forstillelse:

Jeg sætter mig i skrædderstilling i sofaen. Forhåbentlig får det mig til at se mere rolig ud. Giver de andre det indtryk, at jeg passer ind.

Når mænd forlader mig er fyldt med udsagn, tanker og meninger, der ville egne sig storartet som inspiration til one-linere udi livets og kærlighedens bog. De er næsten ikke til at komme uden om, omend det ville være synd at klippe i teksten, der er både velkomponeret og spændende fra start til slut. Vi bliver ganske enkelt mere og mere nysgerrige på, hvad Maria nu roder sig ud i. Og kan massivt referere til os selv og egne handle-mønstre ikke blot i kærlighedens kringledede stier men i tilværelsen som sådan.

Mange steder i bogen bliver mændene i Marias liv beskrevet til det latterlige og arrogante - ofte karikaturer og silhuetter og på et sæt yderst perifere og midlertidige, på et andet sæt yderst kompetent beskrevne indlæg på den personlige udviklings vej. Som individer der på hver deres måde kun synes at have blik for én ting, som man nu har sagt i århundreder. Og her kommer Johanne Bille fint i land med en mission om med bogen at fortælle læserne, hvor hurtigt, man bliver til offer for overgreb, og ikke mindst som et wake-up-call til mænd, der føler sig snydt for kærlighed og tosomhed -; netop fordi man bruger overgrebet som sit redskab. Overgreb, magt, ejerskab.

En umættet forveksling mellem indgangen til et lykkeligt parforhold. Sex, sex og atter sex. Magt, dominans - åndelig tortur og sadisme.

Hvilket bogen iøvrigt er fyldt med, såvel selvsex som parsex, og altid med en tvivl på, om det her nu også er det rigtige.

Hvor er det, vi forgriber os eller bliver overgrebet i vores liv. Et sundt spørgsmål der dukker frem af disen efter en dejlig læsning.